

[Levinsen.]

tige Arbejdere har mistet hele deres forrige Arbejds løn. Paa en enkelt Ejendom fik Folkene saaledes af Sognefogeden Tilhold om at fortsætte Arbejdet til Skiftedag; her mistede Arbejderne smaa 2 000 Kr.; de vilde i alt væsentligt have arbejdet en Sommer gratis, saafremt Banken, der overtog Ejendommen, ikke havde været saa barmhjertig at udbetale Arbejderne omtrent Halvdelen af den Løn, de havde til gode. Jeg skal erkende, at disse Eksempler giver et andet Billede end det, man faar ved at læse en Række af Domstolenes Afgørelser i Landarbejdsagerne, men der er den Forskel, at mine Eksempler er hentet fra Livet, saaledes som det leves ude paa Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen har Ordet, for en kort Bemærkning.

Johannes Hansen: Det var jo et trist Billede, det ærede Medlem Hr. Levinsen her rullede op for os, og hvis Forholdene for Arbejderne ude blandt de danske Landmænd var saa slemme, som det ærede Medlem vil give det Udseende af, var det i og for sig beklageligt. Jeg synes imidlertid, at det ærede Medlem, der, saa vidt jeg ved, er Formand for Landarbejderforbundet, burde kende Forholdene paa Landet saa godt, at han vidste, at det for dem, der betaler Arbejds lønnen, i mangfoldige Tilfælde er meget værre, end det ærede Medlem fremstiller det.

Det ærede Medlem siger, at Lønningerne er urimelig lave; hverken her i den høje Rigsdag eller ude omkring i Landet har jeg hørt nogen give Udtryk for, at de Lønninger, der udbetales paa Landet, er for store, men det ærede Medlem burde vide, at det i Øjeblikket er ganske umuligt at forhøje Lønningerne, og det er en meget dristig Paastand at fremkomme med, at man ved at forhøje Lønningerne vilde skaffe Mulighed for at gøre Forholdene paa Landet bedre. Det er beklageligt, at Landbruget ikke kan betale højere Lønninger, end Tilfældet er, men det ærede Medlem burde vide, at det ikke lader sig gøre.

Det ærede Medlem fremdrog forskellige Eksempler, bl. a. et oppe fra den Kreds, hvor det ærede Medlem er valgt, i Nærheden af Hjørring, hvor man ved Reguleringsarbejde havde taget en Gravemaskine i Brug i Stedet for at bruge flere Arbejdere. Jeg kender ogsaa dette Tilfælde. Men det ærede Medlem oplyste jo samtidig, at man kunde gøre dette 12—14 000 Kr. billigere. Nu

maa det ærede Medlem være klar over, at disse Landmænd, disse Lodsejere, naturligvis er interesseret i at faa dette Arbejde udført paa den billigst mulige Maade. Det er jo ikke bare Plasér for dem at antage et Tilbud, som ligger adskillige Tusinde Kroner højere. Deres Økonomi er virkelig saadan, at de maa tage Hensyn ogsaa til den Pris, de kan faa Arbejdet udført til; det er for dem ganske nødvendigt.

Jeg synes i hvert Fald, at det Angreb, det ærede Medlem her rettede mod den danske Landbostand, var et Angreb, som vi paa det skarpeste maa tilbagevise. Det er ikke saaledes, at de danske Landmænd ikke vil betale deres Arbejdere en Løn, som de kan være tjent med. Det er beklageligt, at Forholdene er saaledes, at de tvinges til at betale en Løn, som ikke er høj; men deres økonomiske Forhold er jo ikke anderledes.

Det ærede Medlem siger, at vi skal gøre Arbejdstiden kortere. Jeg vil gerne have Lov til at spørge det ærede Medlem: Hvorledes tror han, at det i de hundredtusinde danske Husmandshjem skal være muligt at gøre Arbejdstiden kortere? Netop fordi Forholdene derude er saa vanskelige, som de er, maa disse Folk arbejde meget længere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Levinsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Levinsen: Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forkortelse af Arbejdstiden talte jeg om en international Regulering af Arbejds løn og Arbejdstid. Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at jeg tror, at det for Landbruget, for Landmændene og Landarbejderne, ogsaa for Husmændene, er en Ulykke, at Landbruget i alle Lande søger at klare egne Vanskeligheder ved Nedsættelse af Lønninger og Forøgelse af Arbejdstiden, hvorved Landbruget opnaar at producere billigt, men samtidig gennem den billigere Produktion og den stærke Produktionsforøgelse bidrager til at sænke Priserne i mange Tilfælde til under Produktionsomkostningerne. Man kan naturligvis som den ærede sidste Taler se paa Spørgsmaalet rent nationalt, men jeg tror, at det er Fejlen ved Landbruget, og ikke mindst ved det danske Landbrug, at det ikke ønsker at se ud over Landets Grænser og gøre sig klart, at man skaber ikke Fornuft i Verden, dersom man ikke søger at træde i Forbindelse med Erhvervets Udøvere i andre Lande.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg for-